

да имъ ся радува, положилъ бы въ опасность
жизнота си.

441. Ревностъ та, коя-то имашъ за да
живѣшъ спокойно и безопасно, предвѣст-
никъ е на единъ животъ уничиженъ и безче-
стенъ.

442. Какъ-то когда сме болѣстни, рѣша-
ваме че ще живѣеме добрѣ, и абіе почто уз-
дравяме падаме въ нови безчинія, така исто-
когда имаме нѣкоя опасность возлагаме Богу
надежды-те си, и когда ся избавиме, абіе го
разгиблъвливаме. Това изявлява, че наши-те дѣ-
ла не са чисти и непорочни.

433. На всяко дѣло, треба да знаешъ ка-
кво ще го совершишъ, и отъ гдѣ ще го на-
чнешъ.

444. Всякій взема споредъ мѣра-та что
дава,

445. Кой-то желае да успѣе въ госпо-
дарскій дворъ, онъ треба да сохранива пять
нѣчта: перво да обуздава съ прости и слад-
кость гиѣва си, второ да не ся остави да го
надвые любостяжаніе-то; трето да е чистъ и
справедливъ въ употребленіе-то на нѣчта-та,
кои-то ся находатъ подъ негово надзирател-
ство; четверто да не ся даде да го измами гор-
дость-та; и пято да не ся смущава ако бы му